

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Megint a kiscgazda!

Pécs, 1898. október 29.

Van Budapesten egy miniszteri „kiscgazda“, aki nem akkor szokott maskarát jarni, amikor jókedve van, hanem amikor nagyon szorul a kapca, azoknak a kapcája t. i., a kiktől kijár neki a konvenció. Ilyenkor az az úr leveti elegáns smoking-ját, a fényesre vasalt cilindert elzárja a tokjába s fejére árvalányhajás pörge kalapot csapva, kiáll a piacra, hogy a subások közt hangulatot csináljon a kenyéradó gazdája mellett.

Igy járta a bolondját már a múlt hónapban, a mikor az alatt a titulus alatt, hogy „lesz-e hát kiegyezés?“, egy sereg bolondgombát tált föl a közös vámterület egyedül üdvözítő voltáról s Paprika Jancsi módjára nekiment Bánffynak, hogy csinálja meg a kiegyezést a közös vámterülettel, de rögtön, mert különben megessi. Persze, hogy óriási fölsülés lett a vége ennek a komédiázásnak s a kihez csak eljutott a „kiscgazda“ handa-bandázása, nagyot kacagott azon bolond gondolon, hogy Bánffy bortal kell hajtani a közös vámterület föntartására.

Ilyen eredményért — természetesen — nem is járt ki olyan busás sallárium, hogy az ipszéből egyszerre „nagygazda“ válhatott volna, lesnie kellett tehát a kedvezőbb alkalmat, amely ha kivánság szerint beüt, egyszerre meg lesz vetve jó puhára a fejealja s nem lesz kénytelen többé a „kiscgazda“ komikus maskaráját magára öltetni.

Az alkalom megérkezett, kenyéradó gazdáját ugyancsak szorongatja az ellenzéki „banda“, még pedig épen azért, mert a kiscgazdának egy hónap előtt elkiáltott kérdésére: „lesz-e hát kiegyezés?“, egyáltalán nem akar felelni. Nossza hát kiscgazdám — így szóltak neki a miniszteri büróban — fojtsd beléjük a szót, amit szeptemberben a szájukba adtál, mert különben Isten ucsse megessnek.

És a kiscgazda újra fölhúzta a subát, fejébe csapta a pörge kalapot s egy újabb röpiratban ezt a bolond kérdést dörgi az ámuló „nép“ felé: »Komédia vagy forradalom?« Értvén ezalatt, hogy a mikor az

ellenzék nem akar harmadfél hónappal az év lejárata előtt a jövő év első harmadára indemnityt adni a kormánynak, akkor vagy komédiát játszik, vagy forradalmat csinál.

Óh, sohse féljen tisztelt „kiscgazda“ úr, az ellenzéknek eszébe sem jut, hogy az ön mesterségébe kontárkodjék, a komédiázást már csak magának és hasonszórú társainak hagyja, a forradalom-csinálásban pedig már megelőzte az ön kenyéradó gazdája, Bánffy báró, mikor választási tatárjárásával rábocsátotta hordáit a védtelen országra s a mikor most is azon mesterkedik, miként lehessen a világos törvényt értelméből kiforgatni s annak megkerülésével közelebb vinni az országot az egyedül üdvözítő összbirodalomba való beolvasztáshoz.

Az ellenzék harca nagyon is komoly, nagyon is veszedelmes, de csak a kormánynak s az uralma alatt megizmosodott korrupciónak nézve, amit legjobban bizonyítanak azok az eszközök, a melyeket ennek a küzdelemnek az ellensúlyozására alkalmazásba vesznek, s a melyek között nem a legutolsó s nem is a legutolsó a „kiscgazda“ népbolondító szereplése.

Milyen sötét színekkel festi ez az álarcos „kiscgazda“ a bizonytalan helyzet okozta veszedelmeket, hogy aztán mindezekért az ellenzékot tegye felelőssé. Legújabb röpiratában a többi közt így kesereg:

»A gazdasági életre a bizonytalanság lidérce nehezedett. Teng-leng az üzlet; mindenki, akinek az üzlete, vagy keresetmódja a kiegyezés kérdésével valahogy összefügg, aggodalmasan lesi, mi lesz, hogy lesz? Ez a bizonytalanság mint a köd, úgy ereszkedik a kilátásaira és mint a filloxera a szőlőtőkét, úgy rágja meg láthatatlanul számításának gyökerét. A pénz, minden látható ok nélkül, egyszerre megdrágul. A külföldi nagy pénzpiacokat a nálunk mutatkozó zavaros helyzet bizalmatlanná teszi; kihallatszik hozzájuk, hogy valami felfordulás készül, hát először is becsukják a pénzesládát. Aztán a budapesti bankok is megszeppennek. Bedugják a pénzlórrást a vidéki intézetek elől« stb. stb.

Hát az ellenzék az oka ennek a bizonytalan helyzetnek s a belőle származó gazdasági hátrányoknak? Avagy az ellenzék alkudozik már három esztendőn át az osztrák kormánnyal, vagy talán az ellenzék akadályozta meg a kormányt az alku-

dozásban s a gazdasági kérdések végleges rendezésében? Nem-e az ellenzék volt az, amely akkor, mikor a kormány folytonos provizoriumokkal állt elő, követelte a végleges rendezést; nem-e az ellenzék sürgetésére es megnyugtatóra vették bele az 1898 : I. törvénycikkbe azt a rendelkezést is, hogy újév után további provizoriummal előállni nem lehet? Nem-e a kormány mesterkedik mindennek dacára a provizorium meghosszabbításán és az ellenzék nem-e épen azért folytatja a harcot az indemnity ellen, mert a kormány makacsul vonakodik megvilágítani a helyzetet s megnyugtani az országot afelől, hogy miként véli a bizonytalanságnak végét szakítani s gazdasági lebegő kérdéseket végleg rendezni?

Ha azt a harcot, amely épen a kormánynak ez elől való bujkálása miatt folyik, legyőzni akarják, akkor ne annak a bizonyos „kiscgazdának“ a ponyvatermékeivel áraszzák el az országot, mert ezzel csak önmagukat főzik le a józanul gondolkodó közönség szemében, hanem álljanak elő a kibontakozás eszközeivel s ha ezek olyanok, hogy alapos kilátást nyújtanak a bizonytalanságnak olyatén megszüntetésére, amely az ország törvényeinek és érdekeinek mindenben megfelel: akkor egy csapásra megszűnik a harc s a kormány megkaphatja indemnityjét akár egy hét alatt.

S a kormány a helyett, hogy ezt megtenné, azt az ostoba frázist kürtölteti világgá a rendelkezésére álló újságpapírookban, hogy „az ország legszentebb érdekei parancsolják neki a hallgatást“. Üres frázis ez, mert az még érthető, hogy alkudozás közben nem ütik dobra a szándékukat, de hogy a végleges megállapodások közzétételével mi veszély fenyegethetné az országot, az teljesen érthetetlen; mert ha a kormányok megállapodtak minden eshetőséggel szemben, amint ezt hivatalosan jelentették, akkor ezek a megállapodások nem változhatnak azok közzétételével sem.

A kormány bujkálásából tehát helyes logikával mást nem következtethetünk, mint hogy ezek a megállapodások olyanok, a melyek sem a fönnálló törvénynek, sem az ország igaz érdekeinek nem felelnek

Sírkoszorúk

nagy választékban, jutányos ár mellett kaphatók a koronás áruházban.

SCHVARZENBERG JENŐ.

Uj takarékpénztári palotában.

meg s azért csak úgy reménylik azokat a törvényhozásban keresztülerősíthatni, ha az utolsó pillanatban bevezetett tények gyanánt állnak elő velük, a mikor más választás nem lesz, mint vagy vakon elfogadni a titokban összekotyvasztott megállapodásokat, vagy törvényen kívüli állapotot teremteni.

Számitanak arra, hogy akkor más se csinálhatna már egyebet s így meghagyják az ő kezükben a hatalmat továbbra is: ezért bolondítják az országot s bolondítatják a népet bizonyos „kiszádkkal“, pedig az a kiszádk is tudja, hogy a nép-bolondításnak is van határa, mert maga hivatkozik erre röpiratában, de azért nem veszi észre, hogy ezt a határt ő maga már régen átlépte.

* **Városi közgyűlés.** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága hétfőn, folyó hó 31-én délelőtt 9 órakor rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

1. Ő császári és apostoli királyi Felségének a királyné Ő Felsége gyászos elhunyt alkalmából népeihez intézett Nyilatkozvány s az ennek kapcsán tett intézkedésekről való tanácsi jelentés. 2. Tanácsi jelentés arról, hogy főispán úr Ő Méltósága osztálymérnökke Scheer Simon okl. mérnököt nevezte ki. 3. Tanácsi jelentés arról, hogy főispán úr Ő Méltósága dr. Vasváry Ferenc II. aljegyzőt tb. árvaszéki ülnökké kinevezte. 4. Tanácsi jelentés arról, hogy főispán úr Ő Méltósága dr. Frühmond Imre pécs-bányatelepi kerületi orvost tb. tiszti főorvossá kinevezte. 5. Közigazgatási bizottság közli a nmélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszteriumnak rendeletét, mely szerint a város közönségének a tanítói korpótlékok állami átvállalása iránti kérelme elutasított. 6. Az igazoló választmány beterjeszti a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1899. évre megállapított névjegyzékét. 7. Az igazoló választmány előterjesztése a III. és IV. kerületben elhalálozás folytán üresedésbe jött bizottsági tagsági helynek választás útján leendő betöltése érdekében.

8. Pécs sz. kir. város 1897. évi házi- és alapítványi pénztári zárszámadásainak tárgyában. 9. Az új szervezkedési szabályrendelet tárgyalása s az új fizetések és fizetés külön-

bözetek fedezetének kielégítése. 10. A házbérkrajcárok beszedése és kezelése tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalása. 11. A feyelmi birságok és rendbüntetési összegek kezelése és hova fordítása tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalása. 12. A kórház 1899. évi költségelőirányzata. 13. Az emeleti ablakok tisztogatása tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalása. 14. Tanácsi előterjesztés a borítal és húsfogyasztási adó beszedési jogának megváltása iránt kötött szerződés jóváhagyása tárgyában. 15. Egyes sürgős építkezésekre, beruházásokra szükséges összegnek kölcsön felvétele iránti tanácsi előterjesztés.

16. Tanácsi előterjesztés a város szabályozási tervének elkészítése tárgyában. 17. A Dulánszky Adolf szüllejével határos 4112/1. a. 46. h. r. számú 1197 □ öl nagyságu városi tulajdont képező területnek eladása. 18. A budai külvárosi megállóhely őrházához szükséges 7471/3. h. r. sz. parcellának 520 forint vételáron való megvétele. 19. Tanácsi előterjesztés Spitzer-, Nothig- és Heindlhoffer házakban levő boltok bérbeadása ügyében. 20. A kórházi bizottság előterjesztése, hogy a kórházi orvosok és kezelő személyzet nyugdíj-illetménye beszámításánál a millenáris év háromszorosan számíttassék. 21. Tanácsi előterjesztés a mérnöki hivatali műszaki segédtszét és gyakornok részére munkadíj megállapítása iránt. 22. A »Magyar kerékpáros Szövetség«-nek a város aldozatkészségét megköszönő irata. 23. A pécsi kath. papnövelde igazgatóságának kérvénye, hogy Papnövelde-u. 1. és 3. sz. házában II. emeletére a vízvezeték a vízdíj elengedése mellett bevezethesse. 24. Az izraelita hitközség kérelme Nepomuk-utcai háza előtti asphalt-járda költségének elengedése iránt.

25. Hefner József és társainak kérelme a Balokány- és Farkas István-utcák sarkán közút felállítása iránt. 26. Puskás Andor földadó nyilvántartó kérelme véglegesítése előtti szolgálati idejének a nyugdíjba leendő beszámítása iránt. 27. Milassin Imre kérelme tollnoki szolgálati idejének nyugdíjba számítása iránt. 28. Gerth Lajos volt népfelkelési nyilvántartónak kérelme a nyugdíj-alapba befizetett járulékaiknak visszafizetése iránt. 29. Majorossy János volt községi bíró kegydíj iránti kérelme. 30. Özv. Haksch Emilné kegydíj iránti kérelme. 31. Özv. Gondos Jánosné kegydíj iránti kérvénye. 32. Özv. Sabiny Károlyné kegydíj megszavazása iránti kérelme. 33. Czirják Ignác b. tag indítványa a szigeti országúton két átjárónak létesítése tárgyában.

34. Baja város átirata a Dunának Baja mellett leendő áthidalása s a baja-bátaszéki vasuti összeköttetés mielőbbi létesítése tárgyában intézett feliratának pártolása iránt. 35. Hódmezővásárhely város közönségének átirata az anarchista tanok követői és terjesztőinek a svajci szövetség területén való nagyobb ellenőrzése és üzelmeik meggátolása iránt intézett feliratának pártolása ügyében. 36. Bars vármegye közönségének átirata az anarchisták üldözése s Ő Felsége Erzsébet királyné gyászos elhunyt alkalmából Genfben kegyháznak, Budapesten fogadalmi templomnak emelése iránt intézett feliratának pártolása ügyében. 37. Győr sz. kir. város közönségének átirata a városok által kibocsájtandó községi kölcsönkötvények, bélyeg-adó és illetékmentessége tárgyában intézett feliratának pártolása iránt. 38. Udvarhely vármegye közönségének felirata a tisztviselők fizetésének felemelése iránt.

Megégette a boszorkányokat.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 29.

Tegnap este félhat órákor a Piricsizmadülőben vörös lángnyelvek csapkodtak fel az ég felé. A hegycsőszök mikor a helyszínére értek, egy préházát láttak lángokban s az égő épület körül egy ember futkosott köröskörül, hajadon fővel, kezeivel hadonászva és folyton kiabálva:

— Megégettem a boszorkányokat! Megégettem a boszorkányokat!

A hegycsőszök közelebb menve, felismerték az emberben az égő préház tulajdonosát, Katics Illést, a kitől megkérdezték, hogy mi történt, hogyan támadt a tűz?

— Hát becsuktam a boszorkányokat. Most mind benn égnek. Ugy kell nekik, miért kint voltak mindig!

Válaszolt az ember és fáradtan esett össze a hegycsőszök előtt. De azért még ekkor is a tűz felé fordult és kárörvendőleg mormogta:

— Kifogtam rajtatok, ugy-e? Végre nem táncoltok a csontjaimon egész éjszaka!

Horvát Gyula hegybiztos szintén a helyszínére sietvén, mindjárt észrevette, hogy a szegény ember megzavarodott az elméjében. A tüzet ellocsolta s a leégett préházról lassan-lassan elcsalta Katics Illést, a ki folyton hátra tekintgetett, hogy a boszorkányok

ugyancsak ragaszkodnak a hajóhoz, mint például most a kormánypart hívei, akik többé nem neveztetnek mamelukoknak, mert e héten új nevet nyertek. Új nevet, a »Mungó« nevet, amely bizonyára van olyan jellemző, mint a mameluk név, ha nem is hangzik olyan szépen.

Egyébiránt ez az elkeresztelés csak egyike annak a számos csapásnak, mely e héten a mameluktábort érte. Az ellenzék ugyancsak döngette a jobb oldalt s ez állta türelmesen, azt várván, mikor fogy ki harci kedvéből ellenfele. De hát a harci kedv nem fogyott el, sőt még a néppártot is feltüzelt nemcsak a mungók tábora, de saját pártfelük, Lepsényi Miklós ellen is. Lepsényi, mikor Pichler és Olay botjaival érintkezésbe jött, azóta nem mert megjelenni a tisztelt Házban. Most, úgy látszik, azt gondolta, hogy úgyis eléggé el van foglalva az ellenzék a kormánynyal, őt észre sem veszik és észrevétlenül belopózhat a Házba, hol üresen áll a helye már hónapok óta. De hát csalódott és visszautasították, mint a ki épen a legrosszabb időben választotta meg a vizitet.

Hja, manapság a reményen kapva kap a jámbor emberiség. Lám, a baja-bátaszéki hid monstre-küldöttsége sem nyert egyebet a magas és kegyes kormánytól, mint a — reményt s mégis szálltak a dicshimnusz hangjai fel a kormányhoz ezért a — biztatásért. Pedig nagy

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Október végén.

Már hervad a rétnék a tarka virága,
Már ritkul a fákon a sárga levél!
De újra virít a mező ibolyája,
Majd, hogyha a rügyfakadás kora kél.
Már halva szivemben a vágyak, az álmok,
Már céltalan nekem a harcra a lét;
De biztos a vég, a mit itt ime várok
Es bizva tekintek az égre feléd!

Elvész a gyönyör s rövid itten az éden...
Szép hitvesem, úgy-e az égi örök?
Ki édeni üdvöt adál ime nekem,
Jer, üzd el előlem az őszi ködöt!
Óh, hozd a reménynek a fény sugarát el,
Mely engem az éji homályba' kísér
És elvezet addig, amig te reád lel
Fáradt hived, az örök éjbe ha tér.

Ha feljöhetsz egyszer a siri sötétebből,
Éjtélt ha az óra a szélbe kiver;
Hozzád ha sóhajtok a kinteli éjbe
S jöttöd ha esengi ez árva kebel:
Adj csókot ez ajkra, hogy elhidegüljön
És tedd a szivemre te kis kezedet,
Hogy vérem örökre fagyosra lehüljön
És vidd fel a lelkem az égbe veled!

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Bocsánatkéréssel legyen mondva, a vénasszonyok nyara — amit e héten éltünk — bizony unalmas volt. A nap csalfa ragyogással sütött le fölénk, mintha azért nevetett volna rajtunk, hogy az egyik órában leizzasztotta rólunk az őszi föllőt, a másik órában pedig hideg szelet bocsátott a közelünkbe, a mely bizony nagyon könnyen okozhatta, hogy másnap már úgy beszélünk, mintha a szibériai éghajlat alatt táncoltunk volna át egy thea-estélyt.

Már pedig a betegségtől ha soha nem is, de most minden ember ovakodik. Hogy is ne, mikor Bécsben a pestis még mindig retteteti a német sógorékat, akik most ha egy patkányt látnak, még attól is megszaladnak, nehogy rájuk ragadjon tőle a fekete halál.

És beteljesedik, hogy ime a sülyedő hajóról nem a patkányok menekülnek, hanem az — emberek. A patkányok ott vesznek el a csatornáknak, melyeket keresztül-kasul lyukgattak, a császár-város alatt — patkány-várost alkotva.

Ilyen patkányok vannak fölös számmal a politikában is, melyek a sülyedő hajóról azonban mindig el szoktak idejekorán menekülni. Bár mig a veszély nem imminens, addig

közül nem támad-e fel valamelyik és nem jön-e utána, hogy ismét tovább üldözze? Az uton többször rájött ismét a roham; vissza akart rohanni a présházhoz, hogy azt tovább égesse, nehogy a boszorkányok kijöhessenek belőle; majd meg futni szeretett volna előlük, mivel félt attól, hogy észreveszik, merre megy és ismét hatalmukba keritik. Szóval a szegény, szájalomraméltó embert nem lehetett magára hagyni; bekisérték hát a bányatelepi rendőrkapitánysághoz, hol az éjszakát őrizet alatt töltötte, itt is folyton emlegetve a boszorkányokat, kiket elégetett; de mindig remegve kiabálta, hogy nem tudja, elégtek-e olyan jól, hogy fel nem támadnak s ismét fogják őt üldözni.

Ma reggel a hegybiztos irásos jelentést tett a tűzről s annak keletkezéséről *Vaszary Gyula* rendőrkapitánynál. A rendőrkapitány elrendelte a szegény embernek kórházba szállítását, főképp azon az alapon, hogy tüzvész okozván, közveszélyes a vagyon- és személybiztonságra. Azonban — mint nemrég meg is irtuk — a városi közhórház elmebeteg-megfigyelő osztálya telve van s így oda nem vehetik fel a szájalomraméltó embert. Tehát egyelőre a hatóság rendeletéből bevitték a bányatelepi kórházba, honnan majd a Lipótmezőre fogják szállítani.

Katic illés középkorú, egyedülálló ember volt. Csak rokonai voltak, kikhez azonban — bármint hívták is — nem ment lakni, hanem magánosan lakott kint a szőlejtében. Vagyonos volt s így gond nélkül megélhetett volna, azonban fiatalabb korában vagyonának nagyrészt elspekulálta. Bár még így is volt miből élnie, sőt készpénze is volt egyik takarékpénztárban, annyira bántotta ez, hogy búskomor lett s az egyedüllet e búskomorságát csak növelvén, lassankint az agylágyulás tüneteinek mutatkozott rajta. Majd vallási mániába esett és folyton a rossz szellemeket, a boszorkányokat emlegette, a kik éjszaka a testén táncolnak és agyon akarják kinézni. Azonban mivel beteges volt amugy is, ezt éjjeli lázalomnak tulajdonították, a kikkel beszélt és senki sem gondoskodott, hogy a szegény ember idejekorán ápolás és felügyelet alá vétessék.

Szabadon élt a szőlejtében és a pénzével is azt tett, a mit akart. S bizony megtette azt, hogy egy-egy korcsma vendége volt egész héten s akkor a korcsmárosnak átadta a takarékpénztári könyvét, hogy vegye ki a takarékpénztárból az ő egyheti nála élésének az árát. S mert ilyenkor duplán számítottak fel neki mindent, alig pár hónap alatt hétszáz forint készpénzből háromszáz forint elpazarlódott.

még az áthidalatlan úr a baja-báttaszéki dunai hid megigérése és kivitele között s bizony-bizony sok kérészetű kormány meg fog bukni, míg vonat füttyül a dunai hidon erre mifelénk.

Az állam tisztviselői jó példát adhatnának az önkormányzatu városoknak és megyéknek, melyek egy-egy felsőbb intésre mosolyogni, reményleni, hinni és szeretni egyformán tudnak. Mert az a gyűlés, melyet e héten tartottak az állami tisztviselők, épen nem zengett dicshimnusz a kormánynak, sőt nagyon is élesen kikelt egypár szónok azok ellen az állapotok ellen, melyek sanyarúvá teszik helyzetüket és csinálnak belőlük tekintetes és nagyságos Sanyaró Vendeleket. Lehet, hogy ezeknek a bátorhangu szónokoknak megvan már a nyugdíjjogosultsági idejük, de ez a hang mégis olyan volt, mihez a kegyesen atyáskodó kormány nincs hozzászokva az ő édes gyermekeivel szemben.

Az csak a teljes engedelmességhez van hozzászokva és ahhoz, hogy a mi neki nem tetszik, attól azok óvják meg, kik várnak tőle valamit, akárha *kir. tanácsosi* címet, vagy egy kis gomblyukfájdalmat enyhítő orvosszert is! Így eshetett meg a pécsi szociálistákkal, hogy a múlt vasárnapra kért népgyűlésüket nem engedték meg; mert hát az önálló vámterület emlegetése ma nem valami kedves muzsika a

Az utóbbi időben még inkább panaszkodott ismerőseinek, hogy a boszorkányok üldözik és emlegette is, hogy mért nem égetik el a pokolban a boszorkányokat; mért engedik ő hozzá, hogy kinözzák?!

De azért nem lehetett szavaiból arra következtetni, a mit tegnap tett.

Mikor az este leszállt, úgy látszik, a leg-erősebben elővette a roham. Rémülten szaladt ki a présházból, a hol már lefeküdni készült. Az ajtót bezárta maga után, a kulcsot a zsebébe dugta és gyufát gyújtva, odaállt a présházhoz s meggyújtotta a tetőt. Egész csomó gyufát elfogyasztott, míg a tető alatt a padlásról egy hasadékon kilátszó szalma tüzet fogott és felgyújtotta a tetőt is. Mikor aztán magasra felcsaptak a lángok, akkor diadalmasan kiabálta, födetlen fővel futkosván az égő épület körül:

— Megégettem a boszorkányokat!

Majd térdére esett és égre emelt kezekkel szólt:

— Most már feltámad Jézus Krisztus! Mondta a *Vlassics* Ádám, a ki itt volt nálam ebédre!

Ez a *Vlassics* Ádám régi ismerőse volt *Katic*nak és már évekkkel ezelőtt meghalt.

A szerencsétlen ember által felgyújtott présház százhetven forintot ért s ugyanennyi a kár is, mert az épület nem volt biztosítva. Ma már csak a kormos pusztá falak vannak meg belőle; míg gazdájuk bekerült az élőhalottak közé, az örültek házába.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 29.

Színházi hét.

Kezdjük azzal, a miről eddig nem volt szó, a vasárnap délutáni előadásokkal. Mert érdemes ám azokról megemlékezni. Ritka az a premier, a melyik olyan zsufolt házat vonzozon, mint a milyenek voltak eddig minden vasárnap délután. Igaz, hogy nagybárra apróságokból áll a nézősereg, de ez azután tud is hálás lenni a neki nyújtott élvezetért; egy-egy szép nótát, jó viccet úgy megtapsol, hogy zug bele az egész színház s a múlt vasárnap *Berényinek* sikerült legnagyobb jókedvet előidézni a rajta levő nehéz suba dacára kitartással táncolt csárdásával.

Bizonyos hogy megizzadt bele, de csaknem ugyanannyira megizzadtak nézői is a tap-solásban.

kormánynak. Hja, a szociálisták csak akkor cselekedhetnek szabadon, ha a kormány malmára hajtják a vizet. S inkább megengedik nekik mézes madzagként az izgatást a haza és a vallás ellen, csak, hogy mikor hallgatni kell, akkor hallgassanak. És ha nem akarnak hallgatni, hát egyszerűen nem engedik meg nekik a beszédet és a föld forog tovább s nincs baj semmi.

Az se baj, ha a *borkereskedők* olcsóbban adják a bort, mint a hogyan vették a mustot s ha vörös bort fukszinnal festenek is. Miért volna az baj? Hiszen a törvényre azt mondják még annak őrei is, hogy — rossz; ha valami miskulanciát feljelentenek valahonnan, akkor a konkurenciát és az irigységet emlegetik és aztán . . . Nos, aztán az ügy szépen elalszik, mint elalszik a fukszinos bortól berugott ember, a ki előbb sárban-porban buk-dácsolván, a tus alatt mosatik tisztára. Ilyen tisztára mosatás történik a borcsinálás terén is és vigan dudál a portugál, azaz hogy a *borkereskedő*!

A hét szenzációja nálunk ilyen fajta bormiskulancia volt. A szegény borokat, alig éltek csecsemő-korukat, kiragadták szülőik gyengéd karjai közül és karhatalommal felvitték őket Budapestre. Ott majd alaposan megvizsgálják őket s ők az ártatlan kicsinyek vagy meggyó-

Persze megesik, hogy egy-egy apróság megszökik kísérlője mellől s egyet vasárnap is a mindent meglátó *Selényi* rendőrbiztos dajkált az egész harmadik felvonás alatt, a mely után épségben átadta kísérlőjének.

Még egy bemutatkozó is maradt a hétre; a *Szohner* Olgáé, a ki már teljesen felépült betegségéből és csak olyan természetesen és kedvesen játsza a naiv bakfisch szerepeket, mint a múlt évben, a mikor annyira megkedvelték, hogy most már beléptekor hatalmas tapsokkal fogadták és két, olyan nagy virágalkotmányt nyújtottak fel neki a szinpadra, hogy alig bírta őket felemelni.

Hárman is cipelték azután az előadás befejeztével a sok virágot a kis naiva lakására s ugyan megcsodálta őket mindenki, a ki akkor még az utcán járt.

Órley is sok tapsot kapott a héten, de hát nem is csoda, mert például a *Gyimesi vadvirágban* olyan utánozhatlan bravourral énekelt, hogy *Somogyi* direktor, a ki partnere volt, mindjárt ott a pillanat hatása alatt kifejezte neki háláját és elismerését egy valóságos, csattanós csókkal.

Lipcsy Józának pechje volt a héten — elbukott. No nem kell azért semmi rossz-gondolni, mert csak a szónak valódi értelmében, a szinpadon bukott el, leesvén a gyűrűhintáról, melyen kötéláncos jelmezében produkálta magát a Trapezunti hercegnő előadásakor.

Különben róla mind szélesebb körben terjed el az a hír, hogy menyasszony, a mi tényleg igaz is, mert már hosszú idő óta lefoglalta magának egy fiatal, szolnoki fiskális s mint hírlík, már komolyan gondolkoznak arról is, hogy az esküvő határnapját kitűzzék.

A *Trapezunti hercegnő* kétszeri előadásának bizonyosan örült *Andorffy* is. Szabad utat engedett rögtönzéseinek, s bolondozott annyit, hogy bizonyosan elég lesz neki ismét addig, míg egy hasonló, bohócszerephez jut, a mint dicséretes módon tartózkodott eddig a tulzásoktól, a melyek egyedül szolgáltathatnak okot arra, hogy a kritika keményen bánjék vele.

Somogyi direktoron a *Gyimesi vadvirág* utolsó felvonásában egyszer-egyszer észre-vehető volt az általános színészhiba: helyenként nem tudta jól a szerepét. Bezzeg azután *Az apósok* előadásakor beleestek e hibába mind a szereplők s ezzel meglehetősen el is ejtették a jobb sorsra méltó darabot.

Hanem a *Lecouvreur Adrienne* előadásakor mutatott *Somogyi* más példát is színészeinek. Adott olyan alakítást, hogy a közönség

gyulnak, vagy belehalnak a betegségbe, a mit kedves szüleiktől örökölték.

Ime hát kicsibe akár *Dreyfuss*-ügyet is lehetne csinálni a hét eme szenzációjából, a mikor azonban nem lenne tanácsos a borívó embereket megszavaztatni, mert még nagyobb lenne a hüho, mint volt a *Dreyfuss*-ügye miatt. *Dreyfussnak* már — hajnalodik. Legalább *Dupuy*, az új francia miniszterelnök, felvette a kakas szerepét és ki-kikurkolja, hogy egyszerűen visszahozzák *Dreyfuss*t, mert a haza-árlás meg nem állapítható és ezzel — vivat Soroksár! Persze olyankor, mikor az ember a miniszterelnöki székre jut, nagy kedve van igérni mindent. De hogy megtartja-e, a mit ígér, az a jövő zenéje.

A jövő zenéjét keresi most *Vilmos*, német császár is. Jeruzsálemi útjában, a szultán vendégeként, lehet, hogy hurikat is hallott már énekelni s ott lent, messze a szent földön, talán az örök béke zenéjét találja fel s ő is felcsap az orosz cár mellé a béke angyalának.

És leszen egy akol és egy pásztor. Csak-hogy: cur, quomodo, quando; hogyan, mikor és miért? kérdezhetjük néhai jó latin profesz-szorunkkal.

S a kérdésre nincsen felelet.

Kövágó Órs.

lekesen megtapsolta két izben is nyílt színen, a mit pedig nagyon bajos megkapni a mi közönségünktől.

Ő vele egyszerre csak *Angyal* Ilkának lehetett még nagy sikere ezen az estén, a ki nek felléptei ünnepszámba mennek a színházba járó közönség előtt. Bármilyen szerepet vegyen is kezébe, mindenikben a lehető legjobbat produkálja s pályatársai is annyira szeretik, hogy versenyt tapsolnak neki a közönséggel.

Szekula Sárika, a kit szintén megkönyeztetett művészi játékával, nem is tudta megállani, hogy mielőtt hazament, fel ne szaladjon *Iushoz* gratulálni a sikeréhez, a mi egyrészt csak kölcsönszámba ment ugyan, mert hasonlót tenni *Angyalnak* is gyakran van alkalmá.

Szekula Sárika különben ugyan megijedt a csütörtöki előadás után. Meghült egy kissé s már kezdett jelentkezni egy kis rekedtség nála, de szerencsére nem komolyabb természetű a dolog s hétfőn már *Boccaccióban* újra arathat tapsokat.

A színházbajró fiatalság pedig konstata, hogy azokon az estéken, mikor *Sárika* nem játszik, nem hosszúak a felvonások, mert rendszeren ő is ott van a földszinten a mamájával s akármilyen hosszú is a felvonások, nem elég hosszú arra, hogy megúnják őt nézni.

Rekedt az egész személyzet közül egyedül *Delly*, kit a lányok szép bajuszu jelzővel tüntettek ki, bár elismerik, hogy a bajusztalan szerepekben is csinos gyerek, de hát nála sem igen lesz hosszabban tartó a rekedtség s ha az lenne, bizonyos, hogy sok érdeklődő kis leány főzne és küldene neki szívesen herbateát, sőt, — mint mondják — e célra már egy egész titkos társulat alakult, melynek minden tagja csinos, fiatal leány. (Tsi.)

Napirend 1898. október hó 30-án és 31-én.

Naptár: vasárnap, okt. 30. — Róm. kath.: Kolozs. — Prot.: Kolozs. — Görög-kel.: (okt. 18.) Lukács. — Zsidó: March. 15. — Nap két 6 óra 27 perckor; nyugszik 4 óra 28 perckor. — Hold két 4 óra 35 perckor délután; nyugszik 7 óra 34 perckor reggel. — Hétfő, okt. 31. — Róm. kath.: Farkas. — Prot.: Reform. emléke. — Görög-kel.: (okt. 19.) Joel. — Zsidó: March. 15. — Nap két 6 óra 28 perckor; nyugszik 4 óra 26 perckor. — Hold két 5 óra 15 perckor délután; nyugszik 8 óra 40 perckor reggel.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Színügyi bizottság ülése a városházán d. e. 11 órakor vasárnap.

Népgyűlés vasárnap 9 órakor.

Izraelita hitközség közgyűlése vasárnap délelőtt 10 órakor.

Városi közgyűlés hétfőn d. e. 9 órakor.

Színház: vasárnap d. u. 3 órakor »Dreyfuss kapitány«; este »Jáfet tizenkét felesége.« Hétfőn »Boccaccio« operette.

— **(Királyi kitüntetés.)** Ő császári és apostoli királyi Felsege, folyó évi október hó 21-én Bécsben kelt legfelső elhatározásával, legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy kis-magyarai Magyary Lajos pécsi 19. honvéd gyalogezredbeli századosnak a legfelső megelégedés kifejezése tudtul adassék.

— **(Új távirtda-hivatal.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. évi 68.233. sz. alatt kelt rendeletével Somogy vármegyében, a balaton-szent-györgyi postahivatalnál azzal egyesített távirtda-hivatalt létesített.

— **(Nagy borhamisítás.)** *Kreicsányi* Kálmán kerületi kapitány Budapestről tegnap késő estig folytatta a vizsgálatot az *Engel*-cég hidori borpincéiben, ma pedig itthon, a cég helybeli pincéjében folyt tovább a vizsgálat, melyet ma este okvetlenül befejeznek s *Kreicsányi* még az éjjeli vonattal visszautazik Budapestre. A vizsgálat tulajdonképen nem három, hanem négy napot vett a mai nappal együtt igénybe, mert a kerületi kapitány már kedden este Pécsre érkezvén, szerdán este kilenc óráig folyt a vizsgálat a cégnél, a mit aztán csütörtökön folytattak. A vizsgálatról felvett jegyzőkönyv tizenhat oldalt tett ki, melyhez járul most a Hidorban meg-

ejtett s a mai vizsgálatról felveendő adatok jegyzőkönyvelése. Érdekes, hogy a nyomozást teljesítő *Ernyei* és *Beck* detektívek, mint borműgynökök, sorra járták a borkereskedőket és mindegyiktől vásárlás végett bormintákat vettek, hogy majd elküldik cégüknek. Voltak az *Engel*-cégnél is s az így nyert borminták kerültek első sorban fel Budapestre a cég promontori pincéi ellen vizsgálatot folytató rendőrkapitány kezébe, a ki ekkor jött le Pécsre a vizsgálat megejtése végett. A négy napos vizsgálat alatt lefoglalt borminták most az országos borkivizsgáló bizottság elé kerülnek s annak nyilatkozatától függ, hogy milyen vége lesz a szenzációs ügynek.

— **(Elmebeteg ügyvéd.)** A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhírré teszi, hogy dr. Gaál Béla tamási ügyvédet elmebetegsége következtében az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztette s irodája részére dr. Debreceni József tamási ügyvédet rendelte ki gondnokul.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A földmivélsügyi magyar kir. miniszter Duna-földvár nagyközségnek a szabad kikötő és rakodóhelye használatára vonatkozó, módosított szabályzatot f. évi 33.523. sz. alatt kelt rendeletével jóváhagyta.

— **(Árlejtés kőszállításra.)** Ma délelőtt volt a m. kir. államépítészeti hivatalban a vármegyei közutak fedanyagának szállítására vonatkozó árlejtés. Az árlejtésen a vármegye részéről *Trixler* Károly alispán, a közigazgatási bizottság részéről *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök vettek részt. Két vármegyei utra történt az árlejtés és pedig a Pécs-Varasdi és Budapest-Eszéki utakra. Az előbbire *Hofbauer* J. és társa budapesti, *Taplós* Ferenc, *Pap* József és István, *Matcovits* Mátyás pécsi, *Leitersdorfer* J. szegzárdi, *Krausz* és *Weisz* harkányi cégek nyújtottak be ajánlatot. A *Budapest-Eszéki* vármegyei közut fedanyagának szállítására *Tauszig* Dávid szegedi, *Hofbauer* J. és tsa budapesti és *Krausz* és *Weisz* harkányi cégek ajánlkoztak. Az árlejtés eredménye fölött a m. kir. kereskedelemügyi miniszter fog dönteni, ahova a beérkezett ajánlatokat a napokban terjeszti fel az államépítészeti hivatal.

— **(Párbaj.)** Ismét párbaj volt ma délelőtt, melyet két első éves joghallgató viott egymással kardra és pedig elég végzetes kimenetellel. Mindjárt az első összecsapásnál M. oly súlyos sérülést szenvedett a jobb karján, hogy a küzdelem tovább folytatható nem volt és hosszú időt vett igénybe, míg az orvosok a sebet kimosták és bevarrták. A sebesült most seblázban fekszik, a rendőrség pedig már megindította az előnyomozást, melynek befejeztével az ügyet átteszik az ügyészséghez.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmivélsügyi m. kir. miniszter Vizer János lengyeltóti lakost Somogy vármegye lengyeltóti járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Érdekes bronzelet.)** *Vlassics* Gyula közoktatási miniszter a közoktatási tanácsához nem régen egy leiratot küldött, melyben utasította a tanácsot, hogy tekintettel arra, miszerint a műizlés nagybárá kihalóban van, gondoskodjék módokról, hogy az esztetikai izlés legalább a tanulóifjúságban felkeltessék. Városunkban a műizlésnek egyik terjesztője *Juhász* László ügyvéd, ki eltekintve a kiállítás magas jelentőségétől, azoknak is módot nyújt a műizlés és művészet fejlődésének mikéntjével megismerkedni, kik nem tartják érdemesnek a kiállításba menni, *Engeszer* Miklós helybeli ékszerész kirakatában *Juhász* László gyűjteményeiből egy bronzkincs van közszemlére kitéve, melyet megtekintésre ajánlhatunk. A bronzelet Duna-Földváról való a La Téne — késői bronzkorból való három fibulát, három karperecet és egy csatottartalmaz. A tárgyak közül kettő öntött, kettő kovacsolt — a többi trébelt munka, egyik trébelt karperec aranyozott volt. Valóban szép dol-

gok, melyek közléseért a közönség köszönettel lehet.

— **(Himen táblája.)** A pécsi állami anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyepárok nevei olvashatók:

Heil Adolf, rk., Pécs — Jung Katalin, rk., Pécs;

Gallner János, rk., Pécs — Kozmann Etel, rk., Pécs;

Schwarz Adolf, izr., Patacs — Lips Róza, izr., Pécs;

Farkas Sándor, rk., Pécs — Balázs Éva, rk., Pécs;

Weiland Antal, rk., Pécs — Istókovics Mária, rk., Pécs;

Krappa Antal, rk., Pécs — Sellyei Katalin, rk., Dinnyeberki;

Hegedüs József, rk., Pécs — Kresz Verona, rk., Pécs;

Tekler Pál, ág. ev., Kis-Pest — Emmer Kornélia, Pécs;

Konrad Gyula, rk., Pécs — Mikó Emma, rk., Pécs;

Maier Vilmos, izr., Pécs — Steiner Lina, izr., Pápa;

Pap József, rk., Bakonya — Bence Mária, rk., Pécs;

Geiger Adolf, rk., Pécs — Varga Mária, rk., Pécs.

— **(Házasság.)** Folyó hó 26-án vezette oltárhoz Szajkon *Dugel* János babarci vendéglős *Rapp* Ilkát, *Rapp* Rezső szajki kántortanító leányát. Az esketést dr. *Waldfogel* Károly szajki plébános tartotta, a melynek végeztével szép beszédet intézett az új párhoz. Az esküvőn jelen voltak többek közt Pécsről a menyasszony rokonai: *Angster* család, *Schultz* Mártha kisasszony, valamint számosan a vidékről. Délben fényes ebéd volt a menyasszony szüleinek házában, a mely alatt felköszöntöket mondottak dr. *Waldfogel* Károly és *Szommer* Gyula.

— **(Hitközségi közgyűlés.)** A pécsi izraelita hitközség holnap (vasárnap) d. e. 10 órakor közgyűlést tart. A közgyűlés tárgya lesz a jövő évi költségvetés tárgyalása és a hitközségi képviselőtestületnek három évre újra választására bizottság kiküldése.

— **(A mire van pénz!)** Köztudomásu dolog, hogy városunk mindig üres pénztárában soha sincs pénz, mikor a légszesz, kórházi- s egyéb folyó számlák kifizetéséről van szó, úgy, hogy mindig 50—60 ezer forintot tevő, kiutalványozott, de kifizetetlen számla hever a pénztárnál: addig évek óta ezeket pocskókol el a város artézi kutak fúrására a nélkül, hogy ez a céltalan munka eredményre vezetne. Miután pedig a város határában történő ilyenmü dolog közelségénél fogva szemet szúr s szóbeszéd tárgyává lesz, fogta magát városunk »gondos« vezetősége s elment dél-Baranyába s a *Dráva* mellett folytattat nyár óta artézi-kút fúrásokat. Ugyanis, mint meggyőződöttünk, *Dráva*-Szabolcs községtől délre, a *Dráva*-folyam partjától két kilométernyire, az országút mellett artézi-kutat fúrnak a város számlájára. Tehát akar lenni vízműünk *káposztás-megyéri mintára*, szivattyú-telepekkel, fő- és helyettes mérnök, fölügyelő, gépész stbivel. S mindez csak potom 600,000 forintban van előirányozva. Tehát erre való volt a kormánypárti helyi lap előkészítő cikke, a műdühvel irt ujdonság és az arra való főmérnöki nyilatkozat, a vízvezetékekkel még egyre folyó manővrozás, hogy a közhagulat szintén a messze földről való víz idevezetésére megnyeressék! Oh, erre lenne pénz akár egy millió! Hanem egy helybeli polgártársunk azon ajánlata, hogy a telkén levő és a *Tettye*-forrással vetekedő forrást a város megszerezze, hónapok óta nincs elintézve. Hja, ez közel van, nem kerülne millióba se, s ez — úgy látszik — nagy száka egynemely a messze jövőbe látó egyének szemében.

— **(A reformáció emléke.)** Holnapután (hétfőn) lesz a reformáció emléke.

Emléke annak a történelmi ténynek, mikor a református vallás a magyar vallásfelekezetek közé felvétetett. A magyar reformátusok mindenütt fényes istentiszteletekkel ülik meg e napot. A pécsi ref. imaházban ez alkalomból holnap szintén istentisztelet és alkalmi beszéd lesz.

— **(Katonai áthelyezések.)** *Turcsányi* István dr. törzsorvos, a pécsi honvédelmi állomás orvosfőnöke, a budapesti honvédelmi kórházhoz helyeztetett át.

— **(Meglöpött tolvaj.)** *Martin* János sellyei lakostól, még az elmúlt nyáron ismeretlen tettesek elloptak egy ezüst órát láncsal, két csomó fehérneműt »M. J.« betűkkel és egy pár csizmát. A legszorgosabb kutatás dacára sem sikerült annak idején a tolvajt elcsipni, ki talán örökké büntetlenül maradt volna, ha a dolog véletlenül ki nem sül. Történt — ugyanis a napokban, hogy Wiener Simon sellyei lakos házába kóbor cigányok törtek be, s több tárgyat, köztük egy ezüst órát láncsal és fehérneműt loptak el. A tolvajokat csakhamar sikerült *Todorovits* Dester és *Vlasits* Mirkó cigányok személyében elfogni. A náluk talált fehérneműk leltározásánál azonban kitűnt, hogy annak legnagyobb része »M. J.« betűkkel van jelezve, s így alapos a gyanu, hogy a káros a lopott holmikat *Martin* Jánostól lopta, vagy legalább az orgazdaságban bűnös. Wiener ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Jegyzői irodavizsgálat.)** *Vanniss* Sándor járási főszolgabíró tegnap este érkezett haza hivatalos körútjából, mely alkalmával a hetényi, somogyi és pellerdi jegyzőségeket vizsgálta meg, a hol mindenütt legnagyobb meglepedésére példás rendet talált.

— **(A pécsi kuruzsló.)** Lapunk tegnap esti számában megírtuk, hogy a rendőrség kuruzslás miatt letartóztatta *Hegyi* Gyula kőműves pécsi lakost, kit tegnap azonban ittassága miatt nem lehetett kihallgatni. Ma délelőtt folytatta a kihallgatást *Drazenovich* Jenő rendőrfogalmazó. A kihallgatás során *Hegyi* beismerte, hogy már körülbelül husz év óta foglalkozik kuruzslással. Ezt azonban kedvtelésből üzi, mit igazol az is, hogy a legtöbb esetben nem fogad el díjazást. A lefoglalt kutyvalékokat körülbelül százhusz forintba becsüli. *Hegyi* Gyulát a napokban átkísérteti a rendőrség az ügyesség börtönébe, a lefoglalt orvosságokat pedig vegyileg megvizsgálattja annak megállapítása végett, hogy nem-e tartalmaznak veszedelmes mérget.

— **(A részeg emberek.)** Nem mulik el nap nélkül, hogy a rendőrség egy-két embert le ne tartóztasson, berugott fejjelel követett botrányokért. Valami munkásember betéved a pálinkás butikba, az olcsó szesztől csakhamar elveszti józan eszét, s ekként felhuzott állapotban nem térvén meg a bőrén, addig lármáz, addig veszekedik, míg a rendőrség be nem cipeli a torony alá. Másnap aztán mikor az ügyeletes rendőrbiztos elé viszik, bambán bámul maga elé, s ártatlan képpel szánja-bánja a történeteket. Alig ér azonban az utcára, már el is felejtette, hogy mi történt vele, s szinte lázas sietséggel keresi a legközelebbi pálinkamérést, s megismétlődik az előtte való napi história. Két ilyen szerencsétlen páriával volt dolga a rendőrségnek az éjjel. *Ács* Ferenc favágó, aki beszerezelt állapotban édes atyjának *Mandula*-utcai lakásába rontott be és pénzt követelt. Mikor nem kapott, agyonveréssel fenyegette az apját. Persze letartóztatták. A másik *Wagner* János Rókus-utcai cipész, ki a vejével veszett össze és valóságos népcsődületet okozott fektelen ordításával. Ezt is hüvösre rakták, s mindkettőt bent tartották ma reggelig, amikor is kialudva utnak eresztették őket.

— **(A népgyűlésről.)** A múlt vasárnapra nem engedélyezett népgyűlést a helybeli szociáldemokrata párt nevében *Végh* József, *Horváth* József és *Szabó* József a holnapi vasárnapra — mint jeleztük is már — ismét megkérték. Ugyancsak ők jelentették be szó-

nokoknak is s negyediknek *Schmira* Károlyt; napirendül pedig az önálló vámterületet jelezték. A polgármesteri hivatalban most már megengedhetőnek találták a népgyűlést, de a bejelentők közül *Végh* nem vették biztosítéképesnek s csak az utóbbi két bejelentő felelősségére engedélyezték a népgyűlést holnap (vasárnap) délelőtt 9 órára. Azonban a kérdéses célra — mondja a végzés — a *Tornacsarnok* át nem engedhető, ezért felhívja a bejelentőket, hogy azt a zárt helyiséget, a hol a népgyűlést megtartani óhajtják, a rendőrfőkapitánynak jelentsék be. A végzést tegnap kézbesítették az egybehívóknak, a kiket azonban a helyiség kérdése nagyon zavarba hozott, mivel az egyleti helyiségen kívül más helyiségre alig számíthattak, az pedig népgyűlés tartására nem a leglátogatóbb. Azonban mégis e helyiséget választották s ma a következő meghívót bocsájtották ki a népgyűlésre vonatkozólag:

Pécs város polgáraihoz! Tisztelt polgárok! Egy ország jóléte a gazdasági hatalomtól függ. Hol a gazdasági viszonyok rendezettek, önállóak, ott védelmet nyernek az állam fenntartói: a nép is. Magyarországnak — mint minden egyebe — úgy gazdasági függetlensége is más ország rabigájában nyög, mi nemcsak megakadályozza az ország fejlődését, hanem képtelen lakóinak megélhetését is biztosítani. A kisgazda, kisiparos, kiskereskedő, ipari és földmivelő-munkás érzi legjobban a súlyos terheket, melyeket ezen gazdasági elnyomatás Magyarországra ró. Legyen vége ennek! Szálljunk sikra, vegyük fel a harcot azokkal, a kik Magyarország gazdasági és politikai függetlenségét ellenzik. Polgárok! Jelenjétek meg tömegesen a folyó hó 30 án délelőtt 9 órakor a *Novák*-féle vendéglőben (*Gyár*-utca. 7.) tartandó népgyűlésen, melynek napirendje az önálló vámterület. Polgárok! Az önálló vámterület kérdése minden magyar állampolgárnak érdeke. Ez közös ügy. Tehát közösen kell törekednünk annak elérésére, Reméljük, hogy Pécs polgársága nem marad el a népgyűlésről s meg fogja mutatni, hogy nem halt még ki belőle a szabadság iránti szeretet! Adjátok hírül mindenkinek, mert kell, hogy a népek ezrei ott legyenek. Az egybehívók.

— **(Az olcsó sör.)** Olcsó sörre szomjazott *Nagy Kovács* József martonfai lakos, s így célszerűnek vélte belopódzni *Reithl* Károly hosszuhetényi lakos »Csokoládé« sörfőzdéjébe, ahonnan egy tizennégy literes hordó sört elgurított. De nem sokáig élvezhette a habzó nedvet, mert még a lopás napján rajtacsípték. Ügyét áttették a pécsi kir. törvényszékhez, mely majd annak idején drágán fogja Nagy Kovács Józseffel a sört megfizettetni.

— **(Eltépett tizforintos.)** Ma délelőtt a *Ferenciek*-utcájában levő egyik üzletben volt *Wertheimer* Jónás magyar peterdi lakos és egy tizforintost tartott kezében a melylyel fizetni akart. *Fürth* Lipót volt ecetgyáros ki akarta kapni a kezéből a pénzt, miközben azt összetépte. Tettének okául azt hozza fel, hogy *Wertheimer*nek ipa, *Böhm* Jakab magyarpeterdi lakos, neki három forinttal adós és ezt az összeget akarta most megkapni. Az ügyben a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— **(Tolvaj lakótárs.)** *Trmai* György, pozsonyi születésű ötven éves pincér az éjjel egy pincértársának zsebéből, kívül közös szállításuk volt ötven forintot elloptott. A károsult ember feljelentette a tolvaj lakótársát a rendőrségnél, aki így nem sokáig fog magának élvezeteket szerezni a lopott pénz segítségével.

— **(Nem akart vámot fizetni.)** Egy kocsis sütni való tököket szállított ma reggel a piacra *Hidorból* *Fener* György, alias *Szekerés* Gyurka kőműves és mikor a vámhoz ért, meg akart szökni a fizetés elől. Az ott levő rendőrök azonban megsípték, de akkor meg azokkal is veszekedni kezdett, úgy hogy végül is bekísérték a városházára és most alapos büntetésre van kilátása.

— **(Az aranyországból.)** Alaska félszigeten levő klondykei aranymezőket az oroszok 1867-ben 7 $\frac{1}{2}$ millió dollárért adták el az amerikaiaknak. A félsziget ma legkevesebb egy milliárd dollárt ér. Az oroszoknak sejtelmük sem volt arról a mesés kincsről, a mely Klondykeben volt és még most is van. Klondyke a világ legdusabb aranytartalmu vidéke. A leglassabb munkás 100 — 300 dollár értékű aranyat szerez magának naponta, egyes szerencsés kutató 1000 kilogramm súlyu aranydarabot is talál. (?) Az aranyásótelep központja a barakokból és sátrakból felépült *Dawson City*, a melynek 30 ezer lakosa van. A környéken azokivül még mintegy 80.000 aranyásó lakik. A megélhetési viszonyok azonban igen nehezek. Az élelmiszerek méreg drágák. Egy pohár sör egy dollárba, egy üveg pezsgő 40 — 50 dollárba kerül. Így azután érthető, ha a játékbarlangokban egy-egy szerencsés nyerő 10 ezer dollárt is fizet pezsgőért. A fizetés nem csak rendes arany és ezüstpénzekkel történhetik, hanem lehet aranydarabokkal és aranyporral is fizetni. A Klondykebe való eljuthatás igen nehéz, a legalkalmasabb az ut a *Chilimouk* hegységen és szoroson keresztül. A mostani bányászati mód, a mely valóságos kalóz rendszerben megy, a jövő évtől kezdve, a mikor a nagy tőke kezdi majd kizsákmányolni Klondyke kincseit, megváltozik és rendszeres bányászatot fognak kezdeni.

— **(A föld legrégibb sziklája.)** A new-yorki geológiai társaság ülésén *Winchell* tanár figyelemreméltó értekezést tartott a *Minnesota* államban tett kutatásairól. A tudós ugyanis e területen zöld kövekből képződött sziklát talált, melyet ő a legrégibb körtegek alapjának, az archaikus korszak képződményének tart. Földünk ezen legősibb állaga jött létre, a midőn a föld izzó, folyó állapotból szilárd anyaggá lön. A zöld kövek közt két részt lehet megkülönböztetni, az egyik még most is vulkanikus alakot mutat, míg a másik az évezredek folyamán számos átalakulást szenvedett. Tudvalevőleg eddig a granitot tartották a legidősebb kőzetnek, mit azonban *Winchell* tanár teoriája a zöldkövekről megcáfolt. Mindenesetre bevarandó, hogy későbbi kutatások nem cáfolják-e majd meg az ő teoriáját.

— **(Az ibolya.)** Ugyszólván semmiség az egész. Egy kis halványszínű, hervadt ibolya csokor, amelyet százával látni előkelő fiatal urak kifogástalan smocking-jai gomblyukába, vagy az üde, piros arcú asszonyok, szende leánykák keblére tűzve. Mig a kis ibolya csokor illatával betöltötte a léget, mig apró szirmai üdék, tömöttek voltak, addig ott diszelgett egy fiatal ur kabátján, ki szinte büszke volt arra az illatos kis ibolyára. De amint a kis virág elveszíté illatát s apró szirmai fonnyadni kezdtek, megunta az a fiatal ember a kicsiny virágot s eldobta, elfeledte. S most ott fekszik a szerény kis ibolya csokor az utca porában, a járó-kelők ügyet se vetnek rá, kikerülnek, rátaposnak, amint épen utjok kívánja! S megismétlődött ez a tragédia! Az az egészséges, piros arcú leányka, ki valamikor azt a kicsiny ibolya-csokrot árulta, engedve szerelmes szive vonzalmának, bohó, hiszékeny lelkével magát is eladta. A fiatal ember egyideig örült a kis leány odaadó szerelmének, dédelgette, becézte, mig meg nem unta, elfeledte! S most az a halvány, beesett arcú leányka sápadtan, remegve jár az emberek között, bűnös szerelmével lesülyedt az utca porába, hol a társadalom szigorú erkölcsbírái ügyet sem vetnek reá, elkerülnek s ha utjokba akad, rátaposnak. Az előkelő fiatal ur pedig — más virággal gomblyukában — más leánynak udvarol!

— (**Pikkolozás közben.**) Pénteki lapunkban megírtuk, hogy két kávéházi vendég pikkolozás közben csapott botrányért került a rendőrség elé panaszával. A panasz során megejtett vizsgálat most megállapította, hogy az ellenfelek a kávéházban csak szóváltást folytattak és a tulajdonképeni verekedés az utcán történt közöttük. A botrány tehát nem kávéházi, hanem utcai botrány volt, mely nem a Központi Kávéházban, hanem a kávéház előtt folyt le, nagyobb épülésére az utca népének!

— (**A zongorázó varrógép.**) Egy francia mérnöké a dicsőség, hogy feltalálta az ujkor egyik legszenzációsabb találmányát. Ez a zongorázó varrógép, mely a varrógép hasznos és a zongora művészi feladatának egyaránt képes megfelelni. A cérna és a hangjegy munkája tehát ezentul művészi összhangban társul egymással és elveszi annak a sokat hangoztatott előítéletnek az életét, hogy jobb lenne, ha a nők inkább a varrógépen fejtenék ki szorgalmukat, mint a zongorán. A zongorázó varrógép mechanizmusa lehetségessé teszi azt, hogy rajta egyszerre lehet varrni és zongorázni. Milyen boldog idők is lesznek azok, a midőn Beethoven fenséges szónátájának eljátszása közben egy inget vagy láb- ravalót is elkészíthet a szorgalmas gazdasszony férje számára. Éljen a haladás!

— (**Léthe vize.**) Így nevezik azt a csodás nedűt, mely ifjúságot képes oda varázsolni, hová a tél hervadást vitt. Az antik görög időkkel elszállott ennek a víznek a titka. Pedig sokan volnának reája kíváncsiak, különösen az asszonyok. Sarah Bernhard, a nagy tragika is sokat foglalkozott — úgy látszik — ezzel a gonolattal és végzetül összeállított egy szert, amelyben Léthe vizének csodás erejét véli tudni. Arról a sikerről, melylyel használja, eddig mit sem tudni. A recept a következő: Hatvan gramm kámforos szesz, másfél kanál tengeri só, két kanál szesz vegyítendő össze egy literes palackban, mely művelet után színültig megtöltendő torró vízzel. Ezzel a vízzel kell a bőrt lefekvés előtt lágy szivacsos lemosni és száraz kendővel megtörölni.

— (**A hirdetményes levelezőlapok vége.**) A hirdetményes levelezőlapok intézményét, melynek az volt a célja, hogy a hazai iparosoknak, kereskedőknek és gyárosoknak üzleti hirdeteik olcsó terjesztésére módot nyújtson, a kereskedelemügyi miniszter egy most kiadott rendeletével megszüntette. A kétségkívül hasznos intézményt üzleti körökben már évek óta nem vették igénybe. Így annak fentartása — mondja a rendelet — annál kevésbé indokolt, minthogy e téren a magánipar nagyobb sikert képes felmutatni.

— (**Ürnők vád alatt.**) Két igen különös esetről kapott följelentést a rendőrség, vádat két uri asszony ellen, amit a tulajdon cselédek emeltek. A cselédleányok pénzt találtak az utcán, az egyik három, a másik tíz forintot s mert nem tudták hová vinni, átadták a gazdasszonyaiknak, hogy azok tegyék törvényes helyre a talált pénzt. De bizony egyik sem tette s most, jó idő múltán jelentést tettek ellenük a cselédek. A két gazdasszony azzal védekezik, hogy ők sem tudták, hova kell a pénzt beküldeni. De ez a beszéd most már nem használ: a följelentések átmentek a törvényszékhez.

— (**Kutyák a hadsereg szolgálatában.**) Még a török-görög háborúban s legújabbán pedig az amerikai szárazföldön vívott ütközetek alkalmával idomított kutyákkal tettek kísérleteket, melyeket a felderítő szolgálatoknál igen előnyösen használtak ki. Ilyen hadi kutyákat Anglia — főleg gyarmatain — már évek óta használ. Oroszország, dacára lefegyverkezési politikájának, mindenféleképp

fejleszti hadseregének harcképességét. Nagy számban idomított hadi kutyákat s azok tenyésztésére ezeket költ. Így háborúban minden gyalogezrednek 60 — 70 ily idomított kutyája van, a melyek közül békében felével végeznek gyakorlatot. Különösen sebesültek és eltévedtek felkeresésére, töltenek a harc vonalra való szállítására különösen előnyösen használhatók az ily kutyák. Legutóbb Német ország s Ausztria-Magyarország hadvezetősége kezdte meg a kutyák ilyen mű felhasználását.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1898. október 29. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 65.6 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 7.5 °C

• maximuma: 16.0 °C

• minimuma: 8.0 °C

Párhányomás: 7.3 mm.

Relatív nedvesség: 94%

Felhőzet: ○

Szélirány s erő: ○

Csapadék 24 órai: ○

Száraz, derült, később borulás.

Dr. Czúcs.

Művészet, irodalom.

○ **Lecouvreur Adrienne.** *Scribe* és *Legouvé* társszerzők darabjának színrehozataláért csak dicséret illeti meg az igazgatóságot. Ha vannak is e drámának, mint irodalmi műfajnak, gyöngye oldalai, az el nem tagadható, hogy alkalmat nyújt a benne szereplőknek olyan alakításokat nyújtani, a melyek teljesen lebilincselik a közönség érdeklődését és igaz élvezetet nyújtanak annak s tegnap este két szerep alakításánál láthattunk tökéletes alakítást és pedig *Angyal* Ilka a címszerepben és *Somogyi* Károly (Michonett) aratták legszebb sikereiket. A többi szereplők igaz, hogy nagyon alatta állottak a két említettnek, de közepes játékok csak még inkább érezhetővé tette az igaz művészetet, a mely azoknak alakítását elejétől végig jellemezte. *Somogyi* Károly a színházi rendező szerepében, a ki mindig aprólékos gondokkal van terhelve s a mellett eleinte reménykedve, majd a lemondás kényszerűségének tudatában, lelke összes érzésével szereti *Adriennet*, oly ügyesen egyeztette össze az ezek alapján támadó érzelmeit s azoknak szavaiban és tetteiben oly élethű reprodukálását nyújtotta, hogy nyílt színen kapott két ízben hatalmas tapsokat, a mi nálunk ritkaságszámba megy s legnagyobb dokumentum arra, hogy igaz élvezetet nyújtott a közönségnek. *Angyal* Ilka *Adrienne* szerepében szintén legjobb tudását vette elő. Már külső megjelenése is emelte a hatást, szép és a darabnak megfelelő ruhákat láttunk rajta, melyek közül különösen az első és negyedik felvonásbeliek voltak szépek és izléesek. Szerepét kitűnően megtanulta és tanulmányozta is talán minden szavát s a legkisebb részletekig kiterjedő gondossággal juttatta azt érvényre. A teljes szívéből szerető leány, a féltékenységtől kinzott szerelmes szavait boldogságtól csillogó szemekkel, illetve a legkinzóbb lelki gyötrelmek helyes kifejezésével adta vissza, de legnagyobb volt az utolsó felvonásban, a melyben a haldoklasi jelenet játszotta meg a legaprólékosabb mozdulatokat és hangszínezéseket is tökéletessé tevő művészettel. A közönség — közepesen látogatott ház — teljes elismeréssel jutalmazta úgy *Angyal*, mint *Somogyi* játékát és igaz élvezettől tosztották meg azok magukat, kik az este nem mentek színházba, bár az módjukban lett volna. (Tsi.)

○ **Jegyzék Napló** ügyvédek, közjegyzők, bírák és bírósági végrehajtók számára az

1899-ik évre. Szerkeszti dr. *Kenedy Géza*. Ily című naptár jelent meg a *Légrády Testvérek*-nél Budapesten (Váci-körút 78.)

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, a *Köszler* Jakab pécsi pékmester ellen fennállott csődöt — a csőd-vagyon felosztása folytán — ma megszüntette. A csőd még 1894. év július 9-én nyitott s így elég sok tinta és papíros elfogyasztódott benne ötödféléven keresztül.

§ **Törvény előtt.** *Csamangó* János holmi duhajkodások miatt áll a kórláton belül. El is itéli a derék mágyart félelmi börtönre, meg husz forint bírságra, amit az elnöklő bíró eképp hirdet ki:

— Hallja, *Csamangó*, maga kap félelmi börtönt és 20 frt bírságot. Megértette?

— Igen, feleli az értelmes János.

— Megnyugszik-e benne?

— Meg. De János mintha még valamit akarna mondani. Megkérdezi az elnök:

— Mit vár még, *Csamangó*?

— Hát a 20 frt bírságot.

János ugyanis azt hitte, hogy ő kapja a pénzt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 29-én. (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) *Kardos* Kálmán alelnök elnökölt a mai ülésen, melynek első szónoka *Marjay* Péter volt, a ki a közigazgatás korrupciójáról beszélt nagy tetszés mellett.

Frey Ferenc támadta *Bánffy* politikáját. *Wekerle*, *Tisza*, sőt *Szapáry* is mindig válaszoltak az ellenzék kérdéseire; egyedül *Bánffy* hallgat makacsul. Majd felsorolja a kormány-párti képviselők nyilatkozatait.

Szentiványi Kálmán erre személyes kérdésben szólal fel. Szavait hahotával fogadják és közbeszólásokkal kísérik.

— Renegát! Renegát! Hangzik feléje.

Zmeskál Zoltán: Mennyit kapott a választására?!

Kubinyi Géza: De nem táncolt bocsorban!

Lakatos Miklós: Te Géza, hallgass; voltál te már függetlenségi, kormány-párti és nemzeti párti is!

E közbeszólást nagy tetszés követte, mire *Kubinyi* így felelt *Lakatos*nak:

— De *Bach*-huszár nem voltam!

Lakatos Miklós erre a felindulástól rekedten kiáltja:

— *Szemtelen gazember, a ki ezt mondja rólam!*

A jelenet roppant izgatott volt; minden rend felbomlott s *Kardos* elnök nem tudott rendet csinálni s végre is *Zmeskál* Zoltánt utasította rendre.

Kubinyi sápadtan áll fel, de *Lakatos* újra átdörög hozzá:

— *Aljas gazember! Alávaló gazember!*

Kardos erre hirtelen szünetet adott. Szünet után *Kubinyi* kimagyarázza, hogy *nem Lakatosra értette a Bach-huszárt*; erre *Lakatos* meghatottan bocsánatot kért.

Zmeskál Zoltán személyes kérdésben felelt, végül *Gullner* Gyula beszélt.

A Ház legközelebbi ülése csütörtökön lesz.

A főrendiház ülése október hó 29-én. (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A főrendiház ma rövid ülést tartott. *Károlyi* Sándor gróf elnök megemlékezett *Román* Miron, nagyszabeni román érsek metropolita és gróf *Almássy* Kálmán haláláról.

Azután az Erzsébet királyné szobor-bizottságba megválasztottak hat főrendet s ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK

— **A végleges nyugvóhelyen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Erzsébet* királyné koporsóját ma helyezték el végleges helyére a kapucinusok sírboltjában.

— **A Dreyfus-pör revíziója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi lapok egyhangulag azt írják, hogy a semmitőszék ma délután meghozza ítéletét a Dreyfus-pör revíziója tárgyában.

Yves Guyot azt állítja, hogy a titkos iratot néhány nap előtt elégették.

— **A bécsi pestis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Pecha* ápolónő hőmérséklete 38.6 fok, érverése 134. Nagyon rosszul van; délelőtt 11 órakor 60 köbcentiméter szerumot és két kámforinjekciót kapott. *Hocheggernél* kissé gyengült a sziv működése, különben egészen jól van. *Goeschl* általános hogyléte megnyugtató; nála a pestis gyanuja ki van zárva.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi október hó 29. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza uj 9.—9.20; kétszeres uj 7.—7.20; rozs uj 6.80—7.—; árpa uj 5.80—6.—; tavaszi —.—.—; zab uj 5.—5.30; búkköny 4.80—5.—; kukorica uj 4.—4.30; széna 2.—2.40; szalma 1.—1.20

Kinálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Szerkesztői üzenet.

1035 Pécs. A joggyakornoki állás elnyeréséhez jogtudományi államvizsga, vagy jogtudori szigorlat kivántatik.

Nyilt-tér.*)

Dr. GÁL JENŐ

**fog- és szájspecialista
uj takarékpénztári palota.**

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

**Figyelem!!!
Üzlet-áthelyezés.**

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint több évek óta fennálló Kazinczy-utcai cipész-üzletemet november hó 1-én

Ferenciek-utca 6-ik szám alá Sipőcz-gyógyszertár átellenében, helyezem át.

Bátorkodom t. c. megrendelőimhez azon kéréssel fordulni, hogy további megrendeléseiket sziveskedjenek részemre fenntartani.

Miután ezen áthelyezéssel üzletem is meg-nagyobbítottam, elvállalok mindennemű női-, férfi-, gyermek- és hibás lábához orthopédiai cipőket, valamint lovagló-, vadász- és dísz-csizmákat, melyeket mérték után gyorsan és pontosan készítek.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve maradtam teljes tisztelettel

Bottlik Imre,
cipész.

— Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan készíttetnek. —

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik kőszvénynél, csúznál, tag-szaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Alólirt föelárusító által több nagy nyeresemény között

f. év márczius hó 22-én

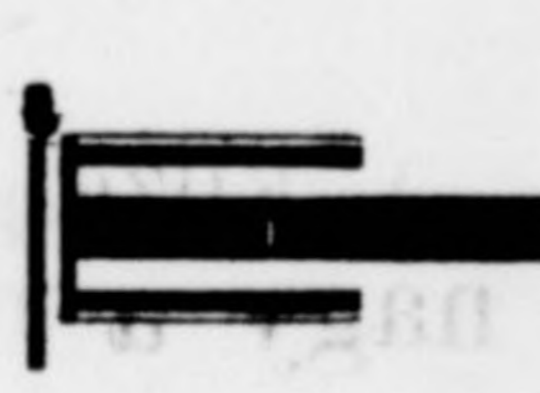
60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizettetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek árai :

egy egész
6.— frt

egy fél
3.— frt

egy negyed
1.50 frt

egy nyolczad
75 kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-küldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendeléshez ingyen melléklek. A huzási jegyzéket minden további felszólítás nélkül a huzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Sziveskedjék b. megrendelését mielöb hozzá, mint a sorsjegyek eladásával megbízott föelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede

BUDAPEST,
Granátos-utczá 14.

Összesen kisorsollatik
13.160,000 korona.

100,000 sorsjegy
50,000 nyeresemény.

Hat métermázsza
vegyes asztali szőlő,
 á 50 kr. — Két mm.

pécsi szagos szőlő,
 á 60 kr. — Különként eladó **Németh József** ügyvédnél Pécsen, **Apáca-utca 6. sz. alatt.** A szőlő naponként délután két óraker szolgálatot ki a vevőnek.

Csak még november 1-ig.

Üzletem teljes felhagyása miatt, raktáramban dusan felhalmozott, **diszesen kiállított és jó minőségű**

bútoraimat

minden elfogadható áron eladom.

Különösen nagy választék, **ebédlő és hálószobák** berendezésére, **fényezett szekrények, ágyak stb.** a legjutányosabb árért.

Kérem az igen tisztelt bútor vásárlókat, hogy mielőtt szükségleteiket beszereznék, bútoraim szoliditása és olcsóságáról meggyőződést szerezni sziveskedjenek.

Teljes tisztelettel

Miszury József

bútor-asztalos

Pécsen, Kossuth Lajos-utca 17. sz.

Allandó nagy

Bútor-

kiállítás

Pécsen, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
 a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemű asztalos és kárpitozott bútorokból

Ebédlők

Hálószobák

Uri szoba

Salon és

Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyiszintén Angol és mindennemű I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű bútor gyáranak raktárában.

Nagy lámparaktár

Király (fő) utca 15.

a Hattyu udvarban.

A közelgő idényre a legszebb újdonságokkal szereltetett föl; rendkívül nagy a választék

villamos csillárok, gáz és petroleum-lámpákban,

melyek tetemesen olcsóbban árusítatnak el, mint bárhol.

Nagy raktár van

villamos izzótetekben,

melyek olcsó áraik mellett, hosszú égési időtartam, valamint állandó fényerő által a többi gyártmányokkal szemben kitűnnek.

**Ugyanott lámpa-átalakítások, javítások elfogad-
 tatnak és a leggyorsabban eszközöltetnek.**